Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24 Vydána dne 15. září 1978 Cena Kčs 2,—

OBSAH:

104. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodě č. 45 (Sedlčany — Středočeský kraj)

105. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Západočeského krajského národního výboru

106. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech

107. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Španělským královstvím o obchodní výměně a rozvoji hospodářské a průmyslové kooperace

108. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

104

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 12. září 1978

o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodě č. 45 (Sedlčany — Středočeský kraj)

Předsednictvo České národní rady

podle § 49 odst. 1 zákona České národní rady č. 53/1971 Sb., o volbách do České národní rady, vyhlašuje doplňovací volbu do České národní rady ve volebním obvodě č. 45 (Sedlčany — Středočeský kraj) a stanoví dny jejího konání na pátek 20. října 1978 a na sobotu 21. října 1978.

Erban v. r.

105

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 12. září 1978

o vyhlášení doplňovacích voleb do Západočeského krajského národního výboru

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru a stanoví dny jejich konání

— ve volebním obvodě č. 9 (Aš I v okrese Cheb) na sobotu 14. října 1978,

— ve volebním obvodě č. 10 (Aš II v okrese Cheb) na sobotu 14. října 1978,

— ve volebním obvodě č. 37 (Plánicko v okrese Klatovy) na pátek 6. října 1978.

Erban v. r.

106

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 30. března 1978

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech

Dne 15. října 1976 byla v Ulánbátaru podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 20. února 1978.

Podle svého článku 90 Smlouva vstoupila v platnost dnem 22. března 1978.

Slovenské znění Smlouvy se vyhlašuje současně.*)

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech

Československá socialistická republika a Mongolská lidová republika vedeny vzájemným přáním upevňovat a nadále rozvíjet bratrské přátelství a spolupráci mezi národy obou zemí v oblasti právních vztahů, rozhodly se za účelem zabezpečení ochrany práv a zájmů státních občanů obou zemí uzavřít Smlouvu o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:
prezident Československé socialistické republiky

Pavla Királyho,

ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky,

prezídium Velkého lidového churalu Mongolské lidové republiky

Donoyn Pureva,

ministra spravedlnosti Mongolské lidové republiky,

kteří se po výměně svých plných mocí, které shledali v náležité formě a úplném pořádku, dohodli na tomto:

DÍL PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

1. Státní občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany svých osobních a majetkových práv jako její vlastní státní občané. Mohou se volně a bez překážek obracet na soudy a jiné orgány, do jejichž pravomoci patří občanské, rodinné a trestní věci, a jsou též oprávněni žádat o zahájení řízení k ochraně svých osobních a majetkových práv.

2. Státní občané jedné smluvní strany se mohou obracet na orgány druhé smluvní strany, do jejichž pravomoci patří občanské, rodinné a trestní věci, za stejných podmínek jako její vlastní státní občané.

3. Jestliže se příslušný orgán jedné smluvní strany uvedený v odstavci 1 tohoto článku dozví o tom, že se na jeho území nebo mimo jeho území nacházejí dědici nebo ti, kdož zanechali závěť, uvědomí o tom příslušný orgán druhé smluvní strany.

4. Jestliže státní občan jedné smluvní strany zemře na území země, jejímž je státním občanem, a jestliže dědicem je státní občan druhé smluvní strany, příslušný orgán uvědomí o tom podle odstavce 1 tohoto článku diplomatickou misi nebo konzulární orgán druhé smluvní strany.

Článek 2

Právní pomoc

Příslušné orgány obou smluvních stran si poskytují vzájemně právní pomoc v občanských, rodinných a trestních věcech.

Článek 3

Rozsah právní pomoci

1. Právní pomocí se rozumí provedení určitých procesních úkonů, zejména: provedení odnětí a prohlídky předmětů, zabavení majetku, zasílání a vydávání věcných důkazů, výslech stran, účastníků řízení, svědků a znalců, osob podezřelých a obviněných, sepisování a doručování písemností a provedení dožádání.

2. Ústřední orgány obou smluvních stran si na požádání poskytují pomoc při zjišťování pobytu osob nacházejících se na území jejich státu, jestliže je to zapotřebí k uplatnění práv nebo plnění povinností jejich státních občanů.

Článek 4

Způsob styku

1. Příslušné orgány smluvních stran udržují vzájemné styky prostřednictvím svých ústředních orgánů, pokud tato smlouva nestanoví jinak.

2. Příslušné orgány ve smyslu této smlouvy jsou soudy, prokuratury a státní notářství.

3. Ústřední orgány ve smyslu této smlouvy jsou ze strany Československé socialistické republiky: Generální prokuratura Československé socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti České socia-

listické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; ze strany Mongolské lidové republiky: Státní prokuratura Mongolské lidové republiky a ministerstvo spravedlnosti Mongolské lidové republiky.

Pro poskytování informací podle článku 12 této smlouvy je ústředním orgánem i Nejvyšší soud Československé socialistické republiky a Nejvyšší soud Mongolské lidové republiky.

Článek 5

Používání jazyků při právní pomoci

Při vzájemných stycích podle této smlouvy používají orgány smluvních stran jazyk vlastní nebo ruský. Avšak k písemnostem přiloženým k žádosti o poskytnutí právní pomoci a vyhotoveným v jazyku dožadující smluvní strany musí být připojen překlad do ruského jazyka nebo do jazyka dožádané smluvní strany.

Článek 6

Obsah dožádání o právní pomoc

1. Dožádání o poskytnutí právní pomoci (dále jen „dožádání") musí obsahovat název dožadujícího orgánu, název dožádaného orgánu, označení věci, v níž se žádá o právní pomoc, příjmení a jména účastníků nebo obviněných, jejich státní příslušnost, zaměstnání, bydliště nebo pobyt, jména a příjmení a bydliště jejich zmocněných zástupců, nutné údaje o podstatě dožádání a v trestních věcech i popis a označení trestného činu a podle možnosti místo, data narození, jména a příjmení rodičů obviněného.

2. Dožádání a zasílané písemnosti musí být opatřeny podpisem a úředním razítkem příslušného orgánu.

3. Dožádání se vyhotovují v souladu s právním řádem dožadující smluvní strany.

4. Při dožádání mohou smluvní strany použít formulářů, jejichž znění bude navzájem dohodnuto.

Článek 7

Způsob vyřízení dožádání

1. Dožádání se vyřizují podle právního řádu smluvní strany, jíž je dožádání adresováno. Na žádost dožadujícího orgánu, pokud to není v rozporu s právním řádem dožádané smluvní strany, může být zachován takový postup a forma vyřízení dožádání, jak je v dožádání uvedeno.

2. Jestliže orgán, jemuž je dožádání adresováno, není příslušný k jeho vyřízení, postoupí ho příslušnému orgánu.

3. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o čase a místě vyřízení dožádání.

4. Jestliže osoba označená v dožádání nežije na uvedené adrese, učiní dožádaný orgán z vlastní iniciativy opatření nutná ke zjištění adresy.

5. Jestliže dožádání o poskytnutí právní pomoci nelze vyhovět, dožádaný orgán o tom uvědomí dožadující orgán a oznámí mu i důvody, pro něž nebylo možno dožádání vyhovět.

Článek 8

Dožádání o doručení písemností

1. Při vyřizování dožádání o doručení písemností postupuje dožádaný orgán ve smyslu článku 7 této smlouvy podle právního řádu svého státu.

2. Jestliže k doručovaným písemnostem není přiložen překlad do ruského jazyka nebo do jazyka dožádané smluvní strany, orgán, jemuž je dožádání adresováno, odevzdá písemnosti příjemci, je-li ochoten je dobrovolně přijmout.

3. Ověření překladu provede státní orgán, diplomatická mise nebo konzulární úřad jedné ze smluvních stran nebo úřední tlumočník.

4. Doručení písemností se potvrzuje v doručence, v níž je třeba uvést datum doručení, podpis příjemce i doručovatele a též razítko doručujícího orgánu. Doručení písemností může být potvrzeno úředním osvědčením orgánu, z něhož je zřejmé, kdy a jakým způsobem byla písemnost doručena.

Článek 9

Doručování vlastním státním občanům

1. Smluvní strany jsou oprávněny doručovat písemnosti prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů vlastním státním občanům, jestliže žijí na území druhé smluvní strany.

2. Při doručování písemností podle odstavce 1 tohoto článku nelze použít žádných donucovacích prostředků.

Článek 10

Ochrana svědků a znalců

1. Svědek nebo znalec, který se dostavil na předvolání orgánu druhé smluvní strany, nesmí být bez ohledu na své státní občanství, brán k trestní odpovědnosti, vzat do vazby nebo trestně stíhán pro trestný čin, který spáchal před překročením státních hranic této smluvní strany. Stejně tak nesmí být takové osoby trestně stíhány nebo vězněny v souvislosti s jejich výslechem jako svědků nebo znalců nebo v souvislosti s trestným činem, který též byl předmětem soudního řízení.

2. Svědek nebo znalec ztrácí ochranu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany, ač takovou možnost měl, do 7 dnů, počínajíc dnem, kdy ho dožadující orgán uvědomil, že jeho přítomnosti není více třeba. Do této lhůty se nepočítá doba, v jejímž průběhu svědek nebo znalec nemohl bez své viny opustit území smluvní strany.

3. Předvolané osoby mají právo žádat náhradu cestovních nákladů, nákladů pobytu v zahraničí a ušlý výdělek a znalec má mimo to právo na odměnu za znalecký posudek. V předvolání je nutno uvést, na jaké náhrady mají tyto osoby nárok, a na jejich žádost jim bude poskytnuta záloha na úhradu stanovených výdajů.

4. Osoby předvolané k orgánu nejsou povinny předvolání vyhovět. V předvolání nelze použít pohrůžky donucení pro případ, jestliže osoba k orgánu předvolaná předvolání nevyhoví.

Článek 11

Náklady právní pomoci

1. Dožádaná smluvní strana nebude požadovat náhradu nákladů za poskytnutí právní pomoci. Smluvní strany nesou samy všechny náklady, jež vznikly při poskytování právní pomoci na jejich území, zejména též náklady, které vznikly při opatřování důkazů.

2. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o výši vzniklých nákladů. Jestliže dožadující orgán vymůže úhradu těchto nákladů od osoby, která je povinna je uhradit, připadnou získané náklady ve prospěch smluvní strany, která je vymohla.

Článek 12

Právní informace

Ústřední orgány obou smluvních stran si na požádání navzájem poskytují informace týkající se právních předpisů svých států, které platí nebo platily na jejich území, o právních otázkách a informace o výkladu právních předpisů jejich příslušnými orgány.

Článek 13

Odmítnutí poskytnutí právní pomoci

Právní pomoc lze odmítnout, jestliže by jejím poskytnutím byla narušena svrchovanost nebo bezpečnost dožádané smluvní strany.

Článek 14

Právnické osoby

Ustanovení této smlouvy se vztahují obdobně i na právnické osoby.

Článek 15

Používání listin

1. Listiny vyhotovené nebo ověřené soudem nebo jiným příslušným orgánem na území jedné smluvní strany, opatřené podpisem a úředním razítkem, nevyžadují dalšího ověření za účelem jejich použití soudy nebo jinými orgány druhé smluvní strany.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na listiny, na nichž byly ověřeny podpisy podle předpisů jedné ze smluvních stran.

3. Listiny vyhotovené na území jedné smluvní strany jsou považovány za oficiální listiny a jsou právoplatné i na území druhé smluvní strany jako její vlastní listiny.

DÍL DRUHÝ

OBČANSKÉ A RODINNÉ VĚCI

ODDÍL 1

Osobní stav

Článek 16

Způsobilost k právním úkonům

1. Způsobilost fyzické osoby k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž je státním občanem.

2. Způsobilost právnické osoby k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého byla právnická osoba zřízena.

Článek 17

Omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům

1. K omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům je příslušný soud smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, o jejíž způsobilosti má být rozhodnuto, pokud tato smlouva nestanoví jinak. Jestliže soud jedné smluvní strany zjistí, že u státního občana druhé smluvní strany, který se zdržuje na jejím území, jsou důvody k omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům, uvědomí o tom příslušný soud druhé smluvní strany. To platí i v tom případě, jestliže soud učiní dočasná opatření potřebná k ochraně této osoby a jejího majetku.

2. Pokud soud druhé smluvní strany, jemuž byly oznámeny skutečnosti uvedené v odstavci 1, nezahájí do tří měsíců potřebné řízení nebo pokud se v této lhůtě nevyjádří, uskuteční řízení o omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům soud té smluvní strany, na jejímž území tato osoba žije.

V takovém případě lze rozhodnutí o omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům vyslovit jen z důvodů stanovených právními řády obou smluvních stran, a bude zasláno příslušnému soudu druhé smluvní strany.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se použijí obdobně i při vrácení nebo změně způsobilosti k právním úkonům.

Článek 18

Prohlášení osoby za nezvěstnou, prohlášení za mrtvého a důkaz smrti

1. K prohlášení osoby za nezvěstnou nebo mrtvou a ke stanovení důkazu smrti jsou příslušné orgány smluvní strany, jejímž státním občanem byla

osoba v době, kdy podle posledních zpráv ještě žila.

2. Orgán jedné smluvní strany může prohlásit státního občana druhé smluvní strany za mrtvého

a) na návrh osoby, která hodlá uplatnit nárok vyplývající z dědického nebo manželského majetkového práva k nemovitosti nezvěstného, která se nalézá na území smluvní strany, jejíž orgán uskutečňuje řízení,

b) na návrh manžela nezvěstné osoby, který v době podání návrhu žije na území druhé smluvní strany, jejíž orgán uskutečňuje řízení.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 postupují orgány smluvních stran podle právního řádu toho státu, jehož státním občanem byla výše uvedená osoba v době, kdy podle posledních zpráv ještě žila.

ODDÍL 2

Věci rodinné

Článek 19

Uzavření manželství

1. Způsobilost uzavřít manželství se řídí u každé osoby, která hodlá uzavřít manželství, právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem příslušná osoba je.

2. Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá. K platnosti manželství mezi státními občany smluvních stran se vždy požaduje, aby byl zachován jejich vlastní právní řád.

Osobní a majetkové vztahy manželů

Článek 20

1. Mají-li oba manželé totéž státní občanství, řídí se jejich osobní i majetkoprávní vztahy právním řádem té smluvní strany, jejímiž státními občany jsou.

2. Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkoprávní vztahy právním řádem té smluvní strany, jejímiž státními občany byli současně oba manželé naposledy.

3. Jestliže manželé nemají a nikdy neměli státní občanství téže smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem té smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli společné bydliště.

Článek 21

1. Rozhodovat ve věcech týkajících se osobních a majetkoprávních vztahů manželů je příslušný soud té smluvní strany, jejímiž státními občany manželé jsou. Pokud manželé mají v době soudního řízení bydliště na území druhé smluvní strany, je na jejich návrh příslušný i soud této smluvní strany.

2. Zahájení řízení u soudu jedné smluvní strany zabraňuje tomu, aby o téže věci bylo zahájeno řízení u soudu druhé smluvní strany. Toto ustanovení platí i pro články 23 a 27.

3. Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, je ve věcech týkajících se osobních a majetkoprávních vztahů manželů příslušný soud té smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli společné bydliště; nemají-li nebo neměli-li takové bydliště, je v těchto otázkách příslušný soud smluvní strany, jejímž státním občanem je odpůrce.

Zrušení manželství

Článek 22

1. Při zrušení manželství se postupuje podle právního řádu smluvní strany, jejímiž státními občany byli manželé v době podání návrhu.

2. Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, postupuje soud, u něhož se řízení provádí, podle právního řádu svého státu.

Článek 23

1. K řízení o zrušení manželství v případě uvedeném v článku 22 odstavci 1 této smlouvy je příslušný soud té smluvní strany, jejímiž státními občany byli manželé v době podání návrhu. Jestliže v době podání návrhu měli oba manželé své bydliště na území druhé smluvní strany, je i soud této smluvní strany příslušný jednat ve věci zrušení manželství.

2. K řízení o zrušení manželství v případě uvedeném v článku 22 odstavci 2 této smlouvy je příslušný soud té smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé své bydliště. Jestliže jeden z manželů má své bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, jsou ke zrušení manželství příslušné soudy obou smluvních stran.

Článek 24

Prohlášení manželství za neplatné

O prohlášení manželství za neplatné a o tom, zda tu manželství je nebo není, a o příslušnosti soudů v těchto případech platí obdobná ustanovení článků 22 a 23 této smlouvy.

Článek 25

Výživné

Povinnost platit výživné mezi osobami, jejichž manželství bylo zrušeno nebo prohlášeno za ne-

platné, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba povinná platit výživné. K tomu je příslušný soud té smluvní strany, na jejímž území má bydliště osoba, která je povinna platit výživné.

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

Článek 26

1. Ve věcech určení otcovství (zjištění a popření) je příslušný soud smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě. Jestliže navrhovatel i odpůrce mají bydliště na území téže smluvní strany, je k řízení příslušný soud této smluvní strany.

2. Určení otcovství (zjištění a popření) se řídí právním řádem té smluvní strany, jejíhož státního občanství nabylo dítě narozením.

3. Formě předepsané k uznání otcovství je vyhověno i v tom případě, jestliže se rozhodovalo v souladu s právním řádem té smluvní strany, na jejímž území došlo k uznání.

Článek 27

1. Právní vztahy mezi rodiči a dětmi, jakož i právní vztahy mezi dítětem narozeným mimo manželství a jeho rodiči se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě.

2. Ve věcech právních vztahů uvedených v odstavci 1 tohoto článku je příslušný rozhodovat jak soud smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě, tak i soud smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště nebo pobyt.

Článek 28

1. Pokud tato smlouva nestanoví jinak, je ve věcech výchovy a výživy nezletilých dětí a v jiných věcech s tím souvisících příslušný soud té smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě. Soud jedné smluvní strany je příslušný jednat ve věci výživy nezletilých dětí, které jsou státními občany druhé smluvní strany, jestliže se nárok na výživné uplatňuje proti státním občanům této smluvní strany.

2. V neodkladných případech může učinit dočasně potřebná opatření na ochranu osobnosti dítěte a jeho majetku soud druhé smluvní strany, na jejímž území dítě žije.

3. Jestliže soud, jemuž byla podána zpráva podle odstavce 2 tohoto článku nezačne do tří měsíců ve věci jednat, zahájí takového řízení soud smluvní strany, na jejímž území dítě žije. Své rozhodnutí oznámí soud příslušnému soudu té smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě.

4. Vztahy mezi rodiči a dětmi uvedené v odstavci 1 tohoto článku se řídí právním řádem té smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě.

Osvojení

Článek 29

1. Osvojení nebo jeho zrušení se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je osvojitel v době osvojení nebo jeho zrušení.

2. Jestliže je dítě státním občanem druhé smluvní strany, je nutno při osvojení nebo jeho zrušení opatřit prohlášení o souhlasu dítěte, pokud se to vyžaduje podle právních předpisů smluvní strany, jejímž státním občanem je dítě. Kromě toho je nutno opatřit souhlas zákonného zástupce dítěte a příslušného státního orgánu druhé smluvní strany.

3. Je-li dítě osvojováno manželi, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, je nutno osvojení nebo jeho zrušení provést v souladu s právním řádem obou smluvních stran.

Článek 30

1. K řízení o osvojení nebo o jeho zrušení jsou příslušné orgány smluvní strany, jejímž státním občanem je osvojitel v době osvojení nebo jeho zrušení.

2. V případě uvedeném v čl. 29 odst. 3 je příslušný orgán té smluvní strany, na jejímž území osvojitelé mají nebo měli naposledy společné bydliště nebo pobyt.

Poručenství a opatrovnictví

Článek 31

1. Zřízení nebo zrušení poručenství a opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž státními občany jsou osoby, nad nimiž se zřizuje poručenství nebo opatrovnictví (dále jen „opatrovanci").

2. Právní vztahy mezi poručníkem nebo opatrovníkem a opatrovancem jsou stanoveny právním řádem smluvní strany, jejíž orgán stanovil poručníka nebo opatrovníka.

3. Povinnost přijmout funkci poručníka nebo opatrovníka se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem je poručník nebo opatrovník.

4. Jednat ve věcech podle tohoto článku náleží orgánům příslušným podle místa bydliště osoby, nad níž se zřizuje poručenství nebo opatrovnictví.

Článek 32

1. Pokud tato smlouva nestanoví jinak, je příslušný rozhodovat o zřízení a zrušení poručenství nebo opatrovnictví orgán smluvní strany, jejímž státním občanem je opatrovanec.

2. Rozhodnutí o zřízení a zrušení poručenství nebo opatrovnictví vydané orgány jedné smluvní

strany, pokud se týkají jejích vlastních státních občanů, mají právní platnost i na území druhé smluvní strany.

Článek 33

1. Je-li třeba provést na území smluvní strany nezbytná opatření na ochranu zájmů státního občana druhé smluvní strany, který má bydliště nebo majetek na území prvé smluvní strany, je příslušný orgán této smluvní strany povinen neprodleně o tom uvědomit diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany.

2. V neodkladných případech může příslušný orgán sám provést předběžná opatření podle svého právního řádu, o čemž neprodleně uvědomí diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany. Předběžná opatření mají platnost potud, pokud příslušný orgán druhé smluvní strany nerozhodne jinak, o čemž uvědomí orgán, který provedl předběžná opatření.

Článek 34

1. Soud smluvní strany příslušný podle článku 32 odst. 1 této smlouvy může přenést poručenství nebo opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, má-li opatrovanec na území této smluvní strany své bydliště nebo pobyt nebo majetek. Přenesení poručenství nebo opatrovnictví nabývá účinnosti tehdy, když dožádaný orgán převezme sám poručenství nebo opatrovnictví a uvědomí o tom dožadující orgán.

2. Orgán smluvní strany, který podle odstavce 1 tohoto článku převzal poručenství nebo opatrovnictví, je vede podle právního řádu svého státu. Není však oprávněn rozhodovat o otázkách týkajících se osobního stavu opatrovance.

DÍL TŘETÍ

VĚCI MAJETKOVÉ

Článek 35

1. Forma právních úkonů se řídí právním řádem, kterým se řídí samotný právní úkon, avšak stačí, postupuje-li se podle právních předpisů platných v místě, v němž k právnímu úkonu došlo.

2. Forma právních úkonů týkajících se nemovitosti se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost je.

Článek 36

1. Smluvní závazky mezi fyzickými osobami, jakož i mezi fyzickými a právnickými osobami, s výjimkou závazků týkajících se nemovitého majetku, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území byla uzavřena dohoda, pokud se její účastníci nedohodli o použití jiného právního řádu, jenž se týká závazků.

2. Závazky z protiprávních úkonů a jiných událostí, které podle zákona zakládají odpovědnost, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území došlo k úkonu nebo nastala jiná událost.

Článek 37

1. K jednání o návrhu, který vznikl na základě vztahů uvedených v článku 36 této smlouvy, je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má odpůrce bydliště. V těchto věcech je příslušný i soud smluvní strany, na jejímž území má bydliště navrhovatel, pod podmínkou, že na tomto území je předmět sporu nebo majetek odpůrce.

2. Účastníci závazkového právního vztahu se mohou dohodnout o změně příslušnosti soudu ve věcech uvedených v čl. 36 odst. 1 této smlouvy. Není však přípustné touto dohodou měnit věcnou příslušnost soudů.

DÍL ČTVRTÝ

DĚDĚNÍ

Článek 38

Zásada rovnosti

1. Státní občané jedné smluvní strany mohou nabývat majetek a práva na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo ze závěti za stejných podmínek a v takovém rozsahu jako vlastní státní občané.

2. Státní občané jedné smluvní strany mohou závětí nakládat se svým majetkem nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Dědické právo

Článek 39

1. Dědické právo k movitému majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době své smrti.

2. Dědické právo k nemovitému majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se majetek nalézá.

Článek 40

1. Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť, jakož i právní účinky vad projevu vůle se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době projevu vůle.

2. Forma závěti a forma jejího zrušení se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době pořízení nebo zrušení závěti. Pokud jde o formu pořízení nebo zrušení závěti, stačí, jestliže se postupovalo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla závěť pořízena nebo zrušena.

Článek 41

Jestliže podle právního řádu smluvní strany, jímž se řídí dědické právo, zůstalo dědictví a není dědiců, připadá movitý majetek ve prospěch té smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti a nemovitý majetek přechází do vlastnictví té smluvní strany, na jejímž území se nalézá.

Příslušnost v dědických věcech

Článek 42

1. K projednání dědictví k movitému majetku je příslušný orgán smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti, pokud se touto smlouvou nestanoví jinak.

2. K projednání dědictví k nemovitému majetku je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území se tento majetek nalézá.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku platí obdobně i pro projednávání sporů, které vznikly na základě dědického práva.

4. Jestliže předmětem dědictví je movitý majetek, který zůstal po smrti státního občana jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany, a jestliže s tím souhlasí všichni dědicové, projedná dědictví na návrh dědice nebo zůstavitele příslušný orgán této smluvní strany.

Článek 43

Posouzení, zda jde o movitý nebo nemovitý majetek, se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se tento majetek nalézá.

Článek 44

Oznamování úmrtí

Jestliže státní občan jedné smluvní strany zemře na území druhé smluvní strany, je příslušný orgán povinen neprodleně o tom uvědomit diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany a oznámit mu vše, co je mu známo o dědicích, jejich bydlišti nebo pobytu, o rozsahu a hodnotě dědictví, jakož i o tom, zda byla pořízena závěť. Je-li příslušnému orgánu jedné ze smluvních stran známo, že po zemřelém zůstal majetek na území třetího státu, je povinen to oznámit druhé smluvní straně.

Článek 45

Opatření k zajištění ochrany dědictví

Orgán smluvní strany, na jejímž území je dědictví po státním občanu druhé smluvní strany, je povinen neprodleně uvědomit diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhé smluvní strany o opatřeních provedených k zajištění ochrany dědictví. Zástupci těchto úřadů se mohou přímo nebo prostřednictvím svých zmocněnců zúčastňovat provedení těchto opatření. Opatření přijatá k ochraně dědictví mohou být na návrh diplomatické mise nebo konzulárního úřadu změněna nebo zrušena.

Článek 46

Otevření závěti

K otevření a vyhlášení závěti je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území se závěť nalézá a do jehož působnosti náleží řízení o dědických věcech. Žil-li zůstavitel na území druhé smluvní strany, bude zaslán příslušnému orgánu smluvní strany, na jejímž území probíhá řízení, opis závěti a protokol o stavu a obsahu dědictví a podle okolností i protokol o otevření závěti. Na žádost bude zaslán i originál závěti a též protokol o otevření a vyhlášení závěti.

Článek 47

Oprávnění diplomatických misí nebo konzulárních úřadů v řízení o dědictví

1. Pracovníci diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvních stran jsou oprávněni zastupovat před orgány druhé smluvní strany, bez zvláštního zmocnění, vlastní státní občany, pokud tito jsou nepřítomni nebo si neustanovili zástupce.

2. Zemře-li státní občan jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, kde neměl bydliště nebo pobyt, budou odevzdány věci, které u sebe měl, bez dalšího řízení a po úhradě jeho dluhů spolu s jejich seznamem diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž byl státním občanem.

Vydání dědictví a dědické poplatky

Článek 48

1. Jestliže se na území jedné smluvní strany nalézá movitá pozůstalost, bude vydána orgánu příslušnému k provedení dědického řízení nebo diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu té smluvní strany, jejímž státním občanem byl zůstavitel, pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 49 odst. 2 písm. b) této smlouvy.

2. Dědické poplatky z nemovitého majetku náleží smluvní straně, na jejímž území se tento majetek nalézá.

3. Dědické poplatky z movitého majetku náleží smluvní straně, jejímž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

4. Jestliže dědické řízení podle článku 42 odst. 4 této smlouvy uskutečňuje orgán smluvní strany, na jejímž území se majetek nalézá, vybírají se poplatky podle právních předpisů této smluvní strany. Smluvní strana, která v těchto případech vydá podle svého právního řádu movitý majetek druhé smluvní straně, nevybírá dědické poplatky z vydávaného majetku.

Článek 49

1. Movité dědictví nebo výtěžek získaný prodejem movitého nebo nemovitého majetku na území jedné smluvní strany se vydá po ukončení dědického řízení dědicům, kteří mají bydliště nebo pobyt

na území druhé smluvní strany. Pokud dědictví nebo jeho výtěžek nelze odevzdat přímo dědicům nebo jejich zmocněncům, vydá se diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

2. Podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku odevzdání může být uskutečněno pod podmínkou, že

a) byly zajištěny nebo zaplaceny všechny dědické poplatky a všechny přihlášené pohledávky;

b) příslušné orgány daly souhlas k vývozu věcí náležících k dědictví nebo k převodu výtěžku získaného jejich prodejem;

c) byly zaplaceny nebo zajištěny všechny pohledávky věřitelů zůstavitele, přihlášené ve lhůtě stanovené právním řádem smluvní strany, na jejímž území se dědictví nalézá.

DÍL PÁTÝ

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 50

Osvobození od složení žalobní záruky

1. Pokud tato smlouva nestanoví jinak, nemohou soudy jedné smluvní strany žádat složení žalobní záruky za náklady řízení od státních občanů druhé smluvní strany, kteří jsou účastníky řízení.

2. Výhody uvedené v odstavci 1 nenáležejí státním občanům smluvních stran, kteří mají bydliště na území třetího státu, s nímž nemá v úvahu přicházející smluvní strana smlouvu zaručující vzájemnou vykonatelnost rozhodnutí.

Osvobození od soudních poplatků

Článek 51

Státní občané jedné smluvní strany jsou před soudy druhé smluvní strany osvobozeni od soudních poplatků a notářských poplatků a mají právo na ustanovení bezplatného právního zástupce za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní státní občané.

Článek 52

1. Návrh na osvobození od soudních poplatků lze podat i prostřednictvím příslušného soudu smluvní strany, jejímž státním občanem je osoba, která návrh podala. Tento soud postoupí návrh na osvobození od soudních poplatků spolu s potvrzením vydaným podle článku 53 této smlouvy a s ostatními písemnostmi týkajícími se řízení, které předložil navrhovatel, soudu druhé smluvní strany podle ustanovení článku 4 této smlouvy.

2. Současně s návrhem na osvobození od soudních poplatků lze podat návrh na zahájení řízení ve věci, pro niž se navrhuje osvobození od soudních poplatků, jakož i návrh na ustanovení právního zástupce nebo jiné příslušné návrhy.

Článek 53

1. K návrhu na osvobození podle článku 52 této smlouvy je nutno připojit potvrzení o osobních, rodinných a majetkových poměrech navrhovatele, vydané příslušným orgánem smluvní strany, na jejímž území má navrhovatel bydliště nebo pobyt.

2. Jestliže navrhovatel nemá na území dané smluvní strany bydliště nebo pobyt, vydá potvrzení diplomatická mise nebo konzulární úřad jeho státu.

3. Soud rozhodující o návrhu na osvobození od soudních poplatků může v případě potřeby žádat od orgánu druhé smluvní strany, který potvrzení vydal, aby údaje doplnil.

Článek 54

Osvobození od soudních poplatků přiznané příslušným soudem jedné smluvní strany v určité věci se vztahuje na všechny procesní úkony, které provede v tomto řízení soud druhé smluvní strany.

DÍL ŠESTÝ

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ SOUDŮ A JINÝCH ORGÁNŮ

Článek 55

Uznání a výkon rozhodnutí ve věcech majetkových

1. Smluvní strany budou podle této smlouvy uznávat a vykonávat na svém území tato rozhodnutí soudů a jiných orgánů vydaná na území druhé smluvní strany:

a) rozhodnutí soudů ve věcech občanských a rodinných a smíry v těchto věcech majetkové povahy;

b) rozhodnutí ve věcech trestních týkající se náhrady škody;

c) rozhodnutí rozhodčích orgánů (soudů).

2. Za soudní rozhodnutí ve smyslu ustanovení odstavce 1 tohoto článku se považují i rozhodnutí ve věcech dědických vydaná orgány smluvní strany, které jsou podle právního řádu této smluvní strany příslušné k řízení ve věcech dědických.

Článek 56

Podmínky uznání a výkonu rozhodnutí soudů a jiných orgánů

Rozhodnutí uvedená v článku 55 této smlouvy se budou uznávat a vykonávat, jestliže:

a) rozhodnutí podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno, je v právní moci a vykonatelné;

b) soud smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, byl podle právních předpisů této smluvní strany nebo podle této smlouvy příslušný ve věci rozhodovat;

c) účastník, který se nezúčastnil soudního řízení

a proti němuž návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí směřuje podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, byl řádně a včas uvědoměn o projednání věci a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen.

d) v téže věci mezi týmiž účastníky není pravomocné rozhodnutí, které předtím vydal soud nebo rozhodčí orgán (soud) smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno;

e) výkon rozhodnutí není v rozporu s ustanovením článku 13 této smlouvy.

Článek 57

Uznání rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy vydaná soudy jedné smluvní strany se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení.

Článek 58

Podmínky uznání a výkon rozhodnutí rozhodčích orgánů (soudů)

Rozhodnutí rozhodčích orgánů (soudů) budou uznána a vykonána, jestliže kromě podmínek uvedených v článku 56 této smlouvy jsou splněny ještě tyto podmínky:

a) jestliže rozhodčí orgán rozhodoval spor, k jehož rozhodování byl podle právních předpisů oprávněn;

b) jestliže rozhodnutí bylo vydáno na základě písemné dohody o postoupení určitého sporu nebo budoucích sporů vzniklých z určitých právních vztahů k projednání rozhodčímu orgánu (soudu) a jestliže rozhodčí orgán (soud) vydal rozhodnutí v mezích svých oprávnění stanovených v rozhodčí smlouvě;

c) jestliže dohoda o postoupení sporu k projednání rozhodčímu orgánu (soudu) je pravomocná podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 59

Návrh na výkon rozhodnutí

1. Návrh na výkon rozhodnutí lze podat přímo příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo soudu, který ve věci rozhodl jako soud prvního stupně. V tomto případě se návrh postoupí příslušnému soudu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 4 této smlouvy.

2. K návrhu je nutno připojit:

a) soudní rozhodnutí nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s doložkou právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá ze samého znění rozhodnutí;

b) potvrzení o tom, že účastník, proti němuž bylo rozhodnutí vydáno a který se jednání nezúčastnil, byl řádně a včas předvolán k jednání a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;

c) ověřený překlad listin uvedených pod písmeny a) a b).

3. Jestliže se návrh týká výkonu rozhodnutí rozhodčího orgánu (soudu), je nutno k němu připojit i ověřený překlad dohody o postoupení sporu k projednání rozhodčímu orgánu (soudu) v této věci.

Článek 60

Uznání výkonu rozhodnutí

1. Soud, který rozhoduje o návrhu na výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 56 a 58 této smlouvy.

2. Rozhodnutí o výkonu rozhodnutí vydává příslušný soud té smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí vykonat.

3. Soud smluvní strany, na jejímž území se rozhodnutí vykonává, postupuje podle právního řádu svého státu.

Článek 61

Výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

1. Jestliže účastníku řízení osvobozenému od soudních poplatků podle článku 51 této smlouvy bude pravomocným rozhodnutím soudu jedné smluvní strany uložena povinnost nahradit náklady řízení, vykoná se toto rozhodnutí na návrh oprávněného účastníka bezplatně na území druhé smluvní strany.

2. Soud, který rozhoduje o povolení výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, se omezí pouze na zjištění, zda rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je pravomocné a vykonatelné.

3. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, použijí se přiměřeně též ustanovení článku 59 této smlouvy.

Článek 62

Vývoz věcí a převod peněz

Ustanovení této smlouvy o výkonu rozhodnutí se nedotýkají právních předpisů smluvních stran o vývozu věcí a převodu peněz získaných výkonem rozhodnutí.

DÍL SEDMÝ

ZASÍLÁNÍ DOKLADŮ O OSOBNÍM STAVU

Článek 63

1. Matriční orgány smluvních stran si budou vzájemně zasílat výpisy z matrik týkající se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany.

2. Výpisy podle odstavce 1 tohoto článku se zasílají neprodleně diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

3. Příslušné orgány si navzájem pro úřední potřebu zasílají na žádost osvědčení o osobním stavu.

4. Při zasílání a vyřizování dožádání podle ustanovení odstavce 3 tohoto článku postupují smluvní strany podle článku 4 této smlouvy.

Článek 64

1. Příslušné orgány si navzájem zasílají pravomocná rozhodnutí soudů, týkající se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku se zasílají bezplatně diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu.

Článek 65

Státní občané smluvních stran mohou zasílat žádosti o provedení výpisů z matrik přímo příslušnému matričnímu orgánu. Ustanovení článku 5 této smlouvy platí obdobně.

Článek 66

Jestliže matriční orgán jedné smluvní strany provede v matrice dodatečný zápis nebo opravy týkající se osobního stavu státního občana druhé smluvní strany, bude zaslán na žádost této smluvní straně výpis z matriky obsahující i dodatečně zapsané údaje a opravy.

DÍL OSMÝ

VĚCI TRESTNÍ

Článek 67

Vydání osob

1. Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených touto smlouvou si na žádost navzájem vydají k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

2. Vydání k provedení trestního řízení je přípustno pouze u takových trestných činů, které jsou trestné podle právních řádů obou smluvních stran, a za něž lze podle právních předpisů obou smluvních stran uložit trest odnětí svobody na dobu přesahující jeden rok.

3. Vydání k výkonu trestu je přípustno jen u takových trestných činů, které jsou trestné podle právních řádů obou smluvních stran a za něž byla příslušná osoba odsouzena k trestu odnětí svobody na dobu přesahující jeden rok.

Odmítnutí vydání

Článek 68

K vydání nedojde, jestliže:

a) osoba, o jejíž vydání se žádá, je státním občanem dožádané smluvní strany;

b) trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany a nebyla podána žádost o zahájení trestního řízení podle článku 86 této smlouvy;

c) podle právního řádu dožádané smluvní strany nelze zahájit trestní řízení nebo rozsudek nelze vykonat z důvodu promlčení nebo z jiných zákonných důvodů;

d) vydání není přípustno podle právního řádu jedné ze smluvních stran;

e) proti osobě, o jejíž vydání je žádáno, byl pro tentýž trestný čin na území dožádané smluvní strany vynesen pravomocný rozsudek nebo trestní řízení bylo pravomocně zastaveno.

Článek 69

Není-li vydání přípustno, uvědomí o tom dožádaná smluvní strana smluvní stranu dožadující, s uvedením důvodů, pro něž je vydání odmítnuto.

Článek 70

Žádost o vydání

1. K žádosti o vydání k provedení trestního řízení se připojí: zatýkací rozkaz s popisem trestného činu, důkazní materiál, z něhož vyplývá, že daná osoba je důvodně podezřelá ze spáchání trestného činu, text ustanovení zákona, která se vztahují na trestný čin uvedený v žádosti. Byla-li trestným činem způsobena majetková škoda, je nutno uvést její výši.

2. K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí: ověřený opis pravomocného rozsudku, jakož i text ustanovení zákona, která se vztahují na trestný čin. Jestliže si odsouzený již část trestu odpykal, oznamují se údaje o neodpykaném trestu.

3. K žádosti o vydání se podle možnosti připojí popis vyžadované osoby a její fotografie, údaje o jejích osobních poměrech, o státním občanství a o místě pobytu, pokud tyto údaje nejsou obsaženy v zatýkacím rozkaze nebo rozsudku.

Článek 71

Doplnění žádosti o vydání

Jestliže v žádosti o vydání nejsou uvedeny všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat o jejich doplnění a stanovit lhůtu, během níž je nutno doplňující údaje zaslat. Tuto lhůtu lze na žádost dožadující smluvní strany prodloužit.

Zatčení osoby za účelem vydání

Článek 72

Jakmile dojde žádost o vydání, příslušný orgán dožádané smluvní strany provede neprodleně opatření k vypátrání osoby, o jejíž vydání se žádá, a v případě potřeby učiní opatření k jejímu zatčení (zajištění).

Článek 73

1. Osobu, která má být vydána, lze na žádost zatknout i před doručením žádosti o vydání, jestliže

se příslušný orgán dožadující smluvní strany odvolává na zatýkací rozkaz proti této osobě nebo na pravomocný rozsudek, přičemž tento orgán současně sdělí, že zaslal žádost o vydání. Žádost o zatčení lze zaslat poštou, telegraficky nebo oznámit telefonicky nebo jiným způsobem.

2. Příslušné orgány jedné smluvní strany mohou zatknout osobu, která se zdržuje na jejím území i bez podání žádosti podle odstavce 1 tohoto článku, jestliže je důvodné podezření, že se tato osoba dopustila na území druhé smluvní strany trestného činu uvedeného v článku 67 odst. 2 této smlouvy.

3. O zatčení podle ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku je nutno neprodleně uvědomit příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 74

1. Příslušné orgány dožádané smluvní strany zastaví řízení o vydání a propustí zatčenou osobu na svobodu, jestliže ve lhůtě stanovené podle článku 71 této smlouvy nedostanou doplňující údaje k žádosti o vydání.

2. Osobu zatčenou podle ustanovení článku 73 této smlouvy lze propustit na svobodu, jestliže žádost o vydání nedojde do dvou měsíců ode dne, kdy bylo zasláno sdělení o zatčení.

Článek 75

Odklad vydání

Jestliže se proti vyžádané osobě vede trestní řízení nebo byla-li odsouzena pro jiný trestný čin na území dožádané smluvní strany, lze vydání odložit do ukončení trestního řízení nebo výkonu trestu.

Článek 76

Dočasné vydání

1. Na odůvodněnou žádost dožadující smluvní strany lze osobu, o jejíž vydání se žádá, dočasně vydat za účelem vyšetření trestné činnosti, jestliže by odklad vydání uvedený v článku 75 měl za následek promlčení trestního stíhání nebo by zapříčinil vážné ztížení vyšetřování trestného činu, jehož se dopustila osoba, o jejíž vydání se žádá.

2. Dočasně vydaná osoba musí být po provedení vyšetření trestné činnosti, pro níž byla vydána, vrácena neprodleně nejpozději do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 77

Žádost více států o vydání

Jestliže o vydání osoby, která se dopustila jednoho nebo více trestných činů, žádá více států, dožádaná smluvní strana rozhodne, které z těchto žádostí vyhoví, přičemž přihlíží k státnímu občanství osoby, o jejíž vydání se žádá a též k místu spáchání a závažnosti trestného činu.

Článek 78

Meze stihatelnosti vydané osoby

1. Pro jiný trestný čin spáchaný před vydáním než ten, pro nějž bylo vydání povoleno, nesmí být vydaná osoba bez souhlasu dožádané smluvní strany trestně stíhána ani vydána třetímu státu, ani na ni nesmí být vykonán trest.

2. Souhlasu podle odstavce 1 tohoto článku není třeba, jestliže:

a) vydaná osoba, která není státním občanem dožadující smluvní strany, neopustí její území do jednoho měsíce ode dne ukončení trestního řízení a v případě odsouzení do jednoho měsíce ode dne odpykání trestu nebo ode dne osvobození. Do této lhůty se nezapočítává doba, během níž vydaná osoba nemohla bez vlastní viny opustit území dožadující smluvní strany;

b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany, ale potom se dobrovolně vrátila zpět.

Článek 79

Sdělení výsledků trestního řízení

Dožadující smluvní strana oznámí dožádané smluvní straně výsledky trestního řízení vedeného proti vydané osobě. Jestliže vydaná osoba byla odsouzena, zašle se poté, kdy rozsudek nabyl právní moci, jeho opis.

Článek 80

Vydání

1. Dožádaná smluvní strana uvědomí dožadující smluvní stranu o místě a čase vydání.

2. Jestliže dožadující smluvní strana nepřevezme vyžádanou osobu do 15 dní ode dne stanoveného k vydání, lze ji propustit na svobodu.

Článek 81

Opětovné vydání

Jestliže se vydaná osoba vyhne trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a jestliže se vrátí na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána bez předložení dokladů uvedených v článku 70 této smlouvy.

Článek 82

Převoz

1. Smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území převoz osob, které vydal třetí stát smluvní straně žádající o převoz. Dožádaná smluvní strana není povinna povolit převoz osob, jejichž vydání lze podle této smlouvy odmítnout.

2. Žádost o povolení převozu se podává a vyřizuje stejným způsobem jako žádost o vydání.

3. Dožádaná smluvní strana povolí převoz takovým způsobem, který považuje za nejvhodnější.

Článek 83

Náklady vydání a převozu

Náklady vydání nese ta smluvní strana, na jejímž území vznikly, a náklady převozu nese ta smluvní strana, která podala žádost o vydání.

Článek 84

Vydání věcí

1. Dožádaná smluvní strana je povinna vydat dožadující smluvní straně všechny věci, které byly použity k spáchání trestného činu, pro nějž lze podle článku 67 této smlouvy vydat pachatele, jakož i věci, které pachatel získal trestným činem. Tyto věci mají být vydány i v tom případě, jestliže vydání pachatele pro jeho smrt nebo z jiných důvodů není možné.

2. Dožádaná smluvní strana může zadržet vydání věcí, jestliže je potřebuje jako důkaz v jiném trestním řízení.

3. Práva třetích osob k věcem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku zůstávají nedotčena. Po ukončení řízení příslušný orgán smluvní strany, jemuž tyto věci byly vydány, je povinen je vrátit příslušnému orgánu dožádané smluvní strany za účelem jejich odevzdání oprávněné osobě. Jestliže se na území dožadující smluvní strany zdržují osoby, které k věcem mají právo, má tato smluvní strana právo odevzdat je se souhlasem dožádané smluvní strany přímo uvedeným osobám.

Povinnost zahájit trestní řízení

Článek 85

Obě smluvní strany se zavazují, že podle vlastních právních předpisů zahájí na žádost druhé smluvní strany trestní řízení proti svým státním občanům, kteří spáchali na území dožadující smluvní strany trestný čin, pro nějž je vydání možné.

Článek 86

1. Žádost o zahájení trestního řízení z československé strany předkládá před postoupením věci soudu generální prokurátor Československé socialistické republiky a po postoupení věci soudu ministr spravedlnosti České socialistické republiky a ministr spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; z mongolské strany předkládá žádost o zahájení trestního řízení před postoupením věci soudu státní prokurátor a po postoupení věci soudu ministr spravedlnosti Mongolské lidové republiky.

2. K žádosti se připojí listiny týkající se spáchaného trestného činu a údaje týkající se osoby pachatele, jakož i jiné stávající důkazy.

3. Dožádaná smluvní strana uvědomí dožadující smluvní stranu o výsledku trestního řízení, a byl-li vynesen rozsudek, který nabyl právní moci, zašle jeho opis.

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 87

Poskytování informací

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si navzájem každoročně informace o pravomocných odsuzujících rozsudcích vynesených soudy nad státními občany druhé smluvní strany. K informacím se připojí odůvodnění rozsudků.

2. V případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku si budou smluvní strany podle možnosti zasílat i otisky prstů odsouzených osob.

3. Smluvní strany si budou na žádost navzájem poskytovat informace o záznamech v rejstříku trestů osob třetích států, které se předtím zdržovaly na území dožádané smluvní strany, jestliže jsou tyto osoby trestně stíhány na území dožadující smluvní strany.

Článek 88

Osoba ve vazbě jako svědek nebo znalec

Jestliže osoba, která je ve vazbě na území dožádané smluvní strany, bude předvolána k soudu dožadující smluvní strany jako svědek nebo znalec, postupuje soud při dožádání podle článku 4 této smlouvy.

Ustanovení závěrečná

Článek 89

Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze.

Článek 90

Tato smlouva vstoupí v platnost po uplynutí třiceti dní ode dne výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti pět let. Platnost této smlouvy se prodlužuje vždy na dobu pěti let, pokud ji ani jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejméně šest měsíců před uplynutím lhůty její platnosti.

Sepsáno v Ulánbátaru dne 15. října 1976 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském, mongolském a ruském. V případě rozdílného výkladu je rozhodující znění v ruském jazyce.

Na důkaz toho zmocněnci tuto smlouvu podepsali a opatřili ji svými pečetěmi.

Za
Československou socialistickou republiku:

Dr. **Király** v. r.

Za
Mongolskou lidovou republiku:

Purev v. r.

107

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. srpna 1978

o Dlouhodobé dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Španělským královstvím o obchodní výměně a rozvoji hospodářské a průmyslové kooperace

Dne 12. prosince 1977 byla v Madridu podepsána Dlouhodobá dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Španělským královstvím o obchodní výměně a rozvoji hospodářské a průmyslové kooperace. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku XI dnem 5. května 1978.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DLOUHODOBÁ DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Španělským královstvím o obchodní výměně a rozvoji hospodářské a průmyslové kooperace

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Španělského království

— vedeny přáním rozvíjet a co nejvíce usnadňovat vzájemné hospodářské styky a zvláště obchodní výměnu a hospodářskou a průmyslovou kooperaci mezi oběma zeměmi,

— usilujíce o plnější využívání možností, které vyplývají z rozvoje jejich ekonomik ke zvýšení obchodní výměny a hospodářské a průmyslové kooperace,

— majíce na zřeteli, že obě země jsou členy Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT),

— uznávajíce užitečnost uplatňování dlouhodobých úprav k dosažení trvalejší perspektivy obchodních styků a hospodářské a průmyslové kooperace,

se dohodly takto:

Článek I

Aby dosáhly cílů této Dohody, obě smluvní strany se dohodly zajistit — v duchu rovnosti a vzájemnosti — harmonický a rozumně vyvážený rozvoj své obchodní výměny a hospodářské a průmyslové kooperace, jakož i svých celkových vzájemných hospodářských styků.

Proto strany co nejvíce usnadní provádění této Dohody a přijmou k tomu všechna nezbytná opatření.

Článek II

K dosažení cílů této Dohody a k zabezpečení vzájemných nejvýhodnějších podmínek pro rozvoj hospodářských styků mezi oběma zeměmi obě smluvní strany znovu potvrzují, že ve vzájemných hospodářských stycích jako smluvní strany GATT si poskytnou zacházení podle doložky nejvyšších výhod s okamžitou účinností. Doložka nejvyšších výhod a jiná pravidla upravující výměnu zboží mezi oběma zeměmi se budou uplatňovat v souladu s ustanoveními zmíněné Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT).

Článek III

Obě smluvní strany v souladu s mezinárodními dohodami, jejímiž jsou členy, si vzájemně poskytnou nezbytná ulehčení při dovozech na celní zá-

znam nebo při zušlechťovacím styku u zboží a výrobků druhé smluvní strany.

Článek IV

Příslušné podrobnosti obchodní výměny předvídané v této Dohodě budou stanovovány v ročních protokolech, které bude sjednávat Smíšená komise ustavená podle článku X této Dohody majíc na zřeteli přání obou stran zvyšovat vzájemnou roční obchodní výměnu a podporovat její stabilitu tím, že její členitost bude v souladu s obecnou skladbou obchodu obou zemí v době platnosti této Dohody.

Článek V

Dovoz a vývoz zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat podle ustanovení této Dohody a kontraktů uzavřených mezi československými organizacemi a španělskými fyzickými a právnickými osobami oprávněnými k zahraničně obchodní činnosti.

Článek VI

1. Obě strany si budou vzájemně uznávat zdravotní, veterinární a fytopatologická osvědčení a jakostní rozbory vystavené příslušnými úřady obou zemí, které stanoví, že výrobky přicházející ze země, jež uvedené osvědčení nebo rozbory vystavila, odpovídají vnitřním předpisům země původu.

2. Každá z obou smluvních stran má právo přikročit, pokud to bude pokládat za vhodné, k nutným zkouškám, i když shora uvedené dokumenty budou předloženy.

Článek VII

1. Obě smluvní strany uznávající důležitost, kterou má hospodářská a průmyslová kooperace pro rozvoj hospodářských styků, budou v souladu se zákony a předpisy platnými v obou zemích podporovat

a) rozvoj spolupráce mezi podniky, československými a španělskými hospodářskými a průmyslovými organizacemi v různých oblastech jak v obou zemích, tak na třetích trzích

b) pokračování činnosti pracovních skupin pro kooperaci ustavených v rámci Dlouhodobé dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o obchodních stycích z 5. října 1971, popřípadě pracovních skupin pro kooperaci, které budou zřízeny v budoucnu

c) výměnu průmyslových práv (licence, patenty, technologické informace atd.) mezi institucemi a podniky obou zemí v rámci příslušných předpisů obou zemí

d) výměnu informací o zaměření hospodářského rozvoje svých zemí, jakož i o investičních záměrech, u kterých by bylo možno dosáhnout společné účasti

e) zřizování stálých zastoupení podniků nebo obchodních firem druhé země v příslušných zemích, vysílání obchodních a průmyslových misí, účasti na mezinárodních veletrzích obou zemí a organizování obchodních výstav.

2. Kontrakty na průmyslovou kooperaci, které vyžadují udělení licencí nebo jakéhokoliv jiného dovozního povolení, budou podmíněny schválením československých úřadů a udělením dovozních licencí španělskými úřady. Úřady obou zemí v těchto kooperačních případech budou co nejvíce podporovat udělování licencí nebo jakéhokoliv jiného nezbytného dovozního povolení a tyto licence budou udělovány bez množstevních omezení, v souladu s podmínkami příslušných kontraktů.

Článek VIII

Jako průmyslová kooperace budou posuzovány především tyto činnosti:

a) výměna součástek, prvků strojů a zařízení za účelem společné výroby nebo obchodu vykonávaného popřípadě pod společnou značkou konečného výrobku

b) dodávka souprav nebo dílců vyrobených jednou ze stran podle dokumentace dodané druhou stranou, která potom obchoduje s finálním výrobkem

c) zušlechťovací činnost, na které mají obě strany společný zájem

d) výměna zkušeností v oblasti normalizace, standardizace a kvality výroby, organizace práce, zavádění vynálezů, novinek a zlepšovacích návrhů v průmyslovém procesu a technických informací

e) postupování licencí zejména v případech vzájemných dodávek prvků vyrobených podle těchto licencí

f) výměna patentů a technologických postupů nebo jejich postoupení za podmínek dohodnutých zainteresovanými institucemi a podniky

g) výstavba určitých průmyslových celků představujících společný zájem obou ekonomik, z kterých výjimečně část výroby byla dovážena z jiné země, zvláště když se jedná o doplňující výrobu, anebo prodávána na třetí trhy průmyslovými firmami a organizacemi druhé strany, a to takovým způsobem, aby se uvolnily vlastní zdroje pro zajištění financování do výše hodnoty zařízení a poskytnutých služeb.

Článek IX

Platby, vyplývající z transakcí uskutečňovaných v rámci této Dohody, se budou provádět ve volně směnitelných měnách podle platných předpisů každé země.

Článek X

Obě smluvní strany ustavují Smíšenou komisi, která se bude scházet na plenárních zasedáních jednou do roka, střídavě v Československé socialistické republice a Španělsku a která se sejde na zvláštním zasedání vždy, když o to jedna z obou stran požádá.

Komise bude podrobně usměrňovat předpoklady obchodní výměny, které budou zahrnuty do ročních protokolů.

Smíšená komise bude podporovat vývoj kooperace a nástrojů k jejímu podněcování a současně vymezovat konkrétní úseky, které bude třeba na poli hospodářské a průmyslové kooperace mezi oběma podniky podněcovat.

Článek XI

Tato Dohoda se bude prozatímně uplatňovat od data podpisu a vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany potvrdí výměnou nót, že byla splněna ústavní opatření o uzavírání a vstupu v platnost mezinárodních dohod.

Dnem podpisu této Dohody skončí platnost Dlouhodobé dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o obchodních stycích z 5. října 1971.

Tato Dohoda bude mít platnost tři roky ode dne vstupu v platnost. Po ukončení uvedené lhůty se bude dohoda automaticky prodlužovat o jednoroční období, pokud nebude písemně vypovězena kteroukoliv z obou stran tři měsíce před koncem každého prodloužení.

Ukončení platnosti této Dohody nebude mít vliv na platnost a provádění kontraktů uzavřených v rámci této Dohody.

Sepsáno v Madridu 12. prosince 1977 ve dvou vyhotoveních, v českém a španělském jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Za vládu
Španělského království:

Garcia **Diez** v. r.

108

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. září 1978

o Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú

Dne 25. února 1977 byla v Limě podepsána Obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku XIII dne 3. května 1978.

Český překlad textu Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Perú, dále označované jako smluvní strany, majíce na zřeteli pouta přátelství, která spojují obě země, a vzájemné přání upevnit své hospodářské vztahy a vyrovnat vzájemný obchod s cílem konsolidovat, zvýšit a diversifikovat tyto vztahy na základě rovnosti a vzájemné výhodnosti, dohodly se uzavřít tuto obchodní dohodu:

Článek I

Smluvní strany si ve svých obchodních vztazích poskytnou zacházení podle doložky nejvyšších výhod v souladu s článkem I a dalšími ustanoveními Všeobecné dohody o clech a obchodu, jejímiž členy jsou obě země.

Ustanovení tohoto článku se nebudou vztahovat na výhody, osvobození a výsady poskytnuté kteroukoliv ze smluvních stran

a) sousedním zemím za účelem usnadnění pohraničního obchodu,

b) třetím zemím v důsledku svého členství v oblastech volného obchodu, v celních uniích nebo jiných ekonomických integračních seskupeních.

Článek II

Berouce v úvahu možnosti a potřeby národního hospodářství obou zemí, jakož i potřebu zajistit stabilní zásobování svých ekonomik, obě smluvní strany se dohodly všemi dostupnými prostředky podporovat příslušné podniky nebo organizace svých zemí v uzavírání kontraktů o dodávkách zboží a služeb s cílem dosáhnout postupně dynamičtější a vyrovnanější výměny zboží mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú.

Článek III

Smluvní strany se dohodly, že budou podporovat uzavírání dlouhodobých obchodních kontraktů mezi příslušnými podniky nebo organizacemi obou zemí.

Článek IV

Výrobky vyvezené v rámci této dohody budou určeny pro vnitřní spotřebu nebo zpracování v zemi dovozce. Reexport zboží bude přípustný jen s předchozím a výslovným souhlasem příslušných orgánů nebo organizací země vývozce.

Článek V

Obchodní transakce v rámci této dohody se budou uskutečňovat mezi československými organizacemi oprávněnými k zahraničně obchodní činnosti jakožto nezávislými právnickými osobami na jedné straně a peruánskými právnickými a fyzickými osobami na straně druhé, s přihlédnutím ke světovým cenám.

Článek VI

Smluvní strany přijmou potřebná opatření v souladu s vlastními předpisy a s mezinárodními dohodami podepsanými oběma smluvními stranami, aby při obchodních operacích chránily na svých územích výrobky pocházející od druhé smluvní strany před všemi formami nekalé soutěže a za tímto účelem zabrání dovozu a zamezí výrobě, oběhu nebo prodeji výrobků, které by nesly značku, pojmenování, nápisy nebo jakékoliv jiné znaky, nesprávně označující původ, druh nebo povahu výrobků.

Článek VII

Obě smluvní strany s cílem usnadnit a zvýšit vzájemnou obchodní výměnu budou vzájemně podporovat, v rámci zákonů a předpisů platných ve svých zemích, účast na veletrzích a výstavách, ať trvalých či příležitostných a poskytnou potřebnou podporu pro uskutečnění těchto akcí.

Článek VIII

Smluvní strany si budou v souladu se svými zákony a předpisy poskytovat potřebná usnadnění pro:

a) dovoz vzorků a zboží bez komerční hodnoty a propagačních obchodních materiálů;
b) dovoz zařízení určeného k pokusům, zkouškám a vědeckotechnickému výzkumu na základě předem dohodnutých programů;
c) dovoz do vázaného oběhu zboží určeného pro stálé nebo dočasné veletrhy a výstavy;
d) dovoz do vázaného oběhu nástrojů a zařízení určeného k montáži nebo opravám;
e) dovoz do vázaného oběhu kontejnerů, které budou použity při uskutečňování obchodní výměny.

Článek IX

Ustanovení této dohody nebudou vykládána jako překážky pro přijímání a uskutečňování opatření určených k:

a) aplikaci zákonů a předpisů o bezpečnosti;
b) regulaci dovozů a vývozů zbraní, munice a jiného válečného materiálu;
c) ochraně národního majetku hodnoty umělecké, historické a archeologické;
d) označení jakosti výrobků a sanitárních norem.

Článek X

Všechny platy mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Perú, související s touto dohodou, se budou provádět ve volně směnitelných měnách.

Článek XI

Za účelem dosažení cílů této dohody se obě smluvní strany dohodly periodicky zajišťovat prostřednictvím svých příslušných podniků nebo organizací vzájemné informace o svých dodacích možnostech a nákupních požadavcích.

Článek XII

Smluvní strany se dohodly, že Smíšená komise bude dohlížet na plnění ustanovení této dohody.

Článek XIII

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny nót potvrzujících její schválení podle příslušných zákonných předpisů platných v každé zemi.

Článek XIV

Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost, a bude automaticky prodlužována vždy o další jeden rok, pokud ji jedna ze smluvních stran výslovně nevypoví nejméně šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Článek XV

Ukončení platnosti této dohody nebude mít vliv na kontrakty uzavřené v jejím rámci, které zůstanou v platnosti až do svého splnění.

Sepsáno v Limě dne 25. února 1977 ve dvou původních vyhotoveních ve španělském jazyce.

Za vládu ČSSR:

Ing. Jaroslav **Jakubec**
náměstek ministra zahraničního obchodu

Za vládu Republiky Perú:

Velvyslanec José **de La Puente Radbill**
ministr zahraničních věcí

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

v dohodě s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR vydalo dne 31. července 1978 **výnos č. 9 o dočasném využívání dovážených přístrojů, strojů a zařízení pro potřeby výzkumné a vývojové základny ČSSR.** Výnos se týká organizací a pracovišť výzkumné a vývojové základny ČSSR a nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1978.

Tento výnos byl rozeslán všem ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSSR, ČSR a SSR a lze do něho nahlédnout v odborech řízení a zabezpečení výzkumu a vývoje na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, na ministerstvu výstavby a techniky ČSR a na ministerstvu výstavby a techniky SSR. Výnos bude zveřejněn ve Zpravodaji FMTIR, MVT ČSR a MVT SSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 52 písm. a) č. 4 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, po projednání s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR **směrnici č. 3** ze dne 14. července 1978 **o oponentním řízení.**

Uvedená směrnice, která nabývá účinnosti dnem 1. září 1978, byla rozeslána dopisem I. náměstka ministra ze dne 24. 7. 1978 federálním ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSSR, ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSR, ministerstvům a ostatním ústředním orgánům SSR a je k nahlédnutí na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj.

Směrnice bude rovněž uveřejněna v částce 5/1978 Zpravodaje FMTIR, MVT ČSR a MVT SSR.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu dne 19. května 1978 **rozkaz č. 15 — Odměňování občanských pracovníků — zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra.**

Rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. června 1978.

Rozkazem se zrušují:

1. čl. 24 RMV ČSSR č. 7/1973 — Odměňování některých kategorií občanských pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva vnitra (reg. v částce 12/1973 Sb.),
2. RMV ČSSR č. 21/1977 — Změna v odměňování občanských pracovníků zdravotnické služby Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra (reg. v částce 21/1977 Sb.).

Do rozkazu lze nahlédnout na federálním ministerstvu vnitra.

Ústřední ředitelství Československého filmu

vydalo podle § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce a usnesení vlády ČSSR č. 32/1967 ze dne 7. 12. 1966 v dohodě s Ústředím Slovenského filmu, ministerstvy zdravotnictví České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací, Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací, Slovenským výborem odborového svazu pracovníků umění kultury a společenských organizací a federálním ministerstvem práce a sociálních věcí **oborovou směrnici č. I-408** ze dne 1. července 1978, **kterou se stanoví seznamy prací a pracovišť zakázaných všem ženám, těhotným ženám, matkám do konce 9. měsíce po porodu a mladistvým v organizacích Československého filmu a Slovenského filmu.**

Oborová směrnice se vztahuje na všechny organizace Československého filmu a Slovenského filmu a nabyla účinnosti dnem 1. července 1978.

Do směrnice lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu, Ústředí slovenského filmu a ve všech organizacích Československého filmu a Slovenského filmu.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos č. 3/1978** ze dne 9. června 1978, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva stavebnictví č. 8 ze dne 26. října 1967 **o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby.**

Výnos č. 3/1978 mění a doplňuje ustanovení § 2 odst. 2 a § 6 odst. 2 výnosu č. 8/1967 ministerstva stavebnictví (reg. v částce 10/1968).

Výnos č. 3/1978 nabývá účinnosti dnem 1. července 1978 v organizacích stavební výroby se sídlem na území České socialistické republiky, které jsou v působnosti ministerstva stavebnictví České socialistické republiky, a v organizacích stavební výroby řízených národními výbory v České socialistické republice.

Výnos č. 3/1978 byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR (částka 13/1978) a lze do něho nahlédnout u organizací, jichž se týká, a u orgánů jim nadřízených.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků školství a vědy **výnos** ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 30. května 1978 čj. 9311/78-42, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 29. února 1968 čj. 9000/68-VI/3 **o úpravě platových poměrů provozních a technickohospodářských pracovníků na školách a ve výchovných zařízeních v oboru působnosti ministerstva školství,** ve znění výnosu ze dne 20. srpna 1973 čj. 21 337/73-132.

Uvedeným výnosem dochází k úpravě a doplnění některých jeho ustanovení a současně ke změně a doplnění nomenklatury funkcí a základních platů technickohospodářských pracovníků na školách a ve výchovných zařízeních spravovaných národními výbory.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1978 a bude publikován ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury České socialistické republiky, roč. 1978, do něhož lze nahlédnout na ministerstvu školství České socialistické republiky, na rektorátech vysokých škol a děkanátech fakult, v odborech školství krajských a okresních (obvodních) národních výborů a na ředitelství škol.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách

— **výnos** ze dne 21. září 1978 čj. 25 722/78-403, **kterým se vydává stipendijní řád pro poskytování stipendií studentům, kteří v denní formě řádného studia studují na vysokých školách v České socialistické republice.** Výnos čj. 25 722/78-403 s účinností od 1. října 1978 nově upravuje druhy, podmínky a výši stipendií poskytovaných studentům, kteří v denní formě řádného studia studují na vysokých školách v České socialistické republice. Tento výnos zrušuje stipendijní řád pro vysoké školy ze dne 21. října 1971 (Věstník MŠ a MK ČSR ročník 1971, sešit 11) oznámený ve Sbírce zákonů v částce 32 r. 1971 a výnos ministerstva školství ČSR ze dne 8. prosince 1976 čj. 31 596/76-403-110 o doplnění stipendijního řádu pro vysoké školy (Věstník MŠ a MK ČSR ročník 1976, sešit 12) oznámený ve Sbírce zákonů částce 29 r. 1976. Výnos čj. 25 722/78-403 je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR ročník 1978, sešit 10; lze do něho nahlédnout na odborech školství ONV nebo KNV, na všech fakultách vysokých škol nebo na ministerstvu školství ČSR;

— **výnos** ze dne 21. září 1978 čj. 25 723/78-403, **kterým se vydává stipendijní řád pro studenty, kteří po absolvování internátních středních škol pro pracující studují v denní formě řádného studia na vysokých školách v České socialistické republice.** Výnos čj. 25 723/78-403 s účinností

od 1. října 1978 nově upravuje druhy a podmínky poskytování stipendií a příspěvků studentům, kteří po absolvování internátních středních škol pro pracující studují v denní formě řádného studia na vysokých školách v České socialistické republice. Tento výnos zrušuje výnos ministerstva školství ČSR ze dne 30. září 1974 čj. 26 737/74-403 (Věstník MŠ a MK ČSR ročník 1974, sešit 10) oznámený ve Sbírce zákonů částce 17 r. 1974.

Výnos čj. 25 723/78-403 je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR ročník 1978, sešit 10; lze do něho nahlédnout na odborech školství ONV nebo KNV, na všech fakultách vysokých škol nebo na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 23. srpna 1978 čj. SD/33-2324/78 **o poskytování vyrovnávacího příplatku pracovníkům v některých povoláních ve veřejné silniční dopravě a v městské hromadné dopravě.**

Výnos se vztahuje na řidiče autobusů, řidiče tramvají, řidiče trolejbusů a strojvedoucí metra v organizacích silniční a městské dopravy řízených národními výbory v České socialistické republice.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1978 a je uveřejněn v Dopravním a silničním zpravodaji, orgánu ministerstva vnitra ČSR — Správy pro dopravu, v částce 8/1978. Lze do něho nahlédnout v odborech dopravy krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy, na ministerstvu vnitra ČSR — Správě pro dopravu, v národních podnicích Československé státní automobilové dopravy — ČSAD, ve VHJ Dopravní podniky hl. města Prahy, koncern a v městských dopravních podnicích.

Pro pracovníky, na které se výnos vztahuje, pozbývá platnosti výnos ministerstva dopravy ze dne 29. března 1968 čj. 7644/68-21 o poskytování vyrovnávacího příplatku pracovníkům některých dopravních povolání při ztrátě smyslové způsobilosti (reg. v částce 20/1968 Sb.).

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků zdravotnictví:

1. **výnos** ze dne 8. června 1978, čj. E/PM-600-23. 5. 1978, **kterým se mění výnos** ze dne 30. června 1971, čj. KP/3-600-28. 6. 1971, **o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků** (reg. v částce 27/1971 Sb.), ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

   Tímto výnosem se doplňuje katalog funkcí zdravotnických pracovníků o funkci lodního lékaře a dochází k úpravě názvů u lékařů a lékárníků pracujících v útvarech obrany.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1978;

2. **výnos** ze dne 9. června 1978, čj. E/PM-600-24. 5. 1978, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 31. ledna 1968, čj. PM-612-10. 1. 1968, **o úpravě platových poměrů technickohospodářských a provozních pracovníků zdravotnických zařízení a zdravotnických vzdělávacích zařízení** (reg. v částce 12/1968 Sb.).

   Tímto výnosem se doplňuje příloha č. 2, jíž se upravuje zařazení pracovníků do jednotlivých funkcí a zároveň dochází k úpravě názvů u některých funkcí.

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1978.

Do uvedených výnosů lze nahlédnout ve všech okresních a krajských ústavech národního zdraví, v odborech zdravotnictví krajských národních výborů v České socialistické republice, v odboru zdravotnictví NV hl. m. Prahy a na ministerstvu zdravotnictví České socialistické republiky.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

v dohodě s Českou odborovou radou a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 19 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a pokud jde o ustanovení § 5 a 6, Česká odborová rada podle § 63 odst. 2 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, vydaly **směrnice** ze dne 11. května 1978 čj. LP/3-201-21. 4. 1978 **o poskytování lázeňské péče v zařízeních státní zdravotní správy.**

Směrnice č. 2/1978 Ú. v. ČSR upravují podmínky pro navrhování a poskytování lázeňské péče, stanoví okruh osob, jimž lze tuto péči poskytnout, jejich práva a povinnosti a v souvislosti s tím i posuzování pracovní neschopnosti, úhradu nákladů za poskytování této péče včetně dopravy a příplatku na ni. Přílohu směrnic tvoří indikační seznam pro lázeňskou péči o dospělé, dorost a děti.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1979 a při navrhování a povolování lázeňské péče na rok 1979 se podle nich postupuje již od 1. července 1978.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 2/1978 Ústředního věstníku ČSR, do něhož lze nahlédnout na národních výborech a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 85 odst. 1 a 2 zákoníku práce v dohodě se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 1. července 1978 čj. VI/1-5970/1978, **kterým se stanoví podmínky rozvržení pracovní doby v organizacích odvětví sociálního zabezpečení.**

Tento výnos se vztahuje na pracovníky v organizacích a zařízeních v oboru působnosti ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky.

Výnos nabyl účinnosti dnem 31. srpna 1978 a bude uveřejněn v částce 8/1978 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí SSR. Lze do něho nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV, Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy a v odborech sociálních věcí ONV.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu, **výnos** ze dne 1. 8. 1978 čj. VI/1-6770/1978 **o platových podmínkách mistrů odborné výchovy a vedoucích učňovských středisek v zařízeních sociální péče.**

Tento výnos se vztahuje na pracovníky v organizacích a zařízeních v působnosti ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1978 a bude uveřejněn v částce 8/1978 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí SSR. Lze do něho nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV, Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy a v odborech sociálních věcí ONV.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 7. dubna 1978 čj. MH-619/203/1978 **o odměňování dělníků v organizacích místního hospodářství.**

Výnos se vztahuje na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, strážce, vrátné a členy závodní stráže v organizacích místního hospodářství, v nichž se na základě rozhodnutí ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 4. července 1974 č. 193.

Výnos nabývá účinnosti dnem uveřejnění tohoto oznámení ve Sbírce zákonů.

Výnos bude uveřejněn v publikaci „Prevádzkové spravodajstvo"; lze do něho nahlédnout v odborech místního hospodářství krajských národních výborů a okresních národních výborů.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že s účinností od 1. ledna 1978 Československá socialistická republika přistoupila k Dohodě o vytvoření společné bulharsko-maďarské společnosti pro koordinaci vývojových prací a výroby strojů pro mechanizaci pracovních procesů v zelinářství, ovocnářství a vinařství, jakož i pro součinnost při odbytu těchto strojů, podepsané v Budapešti dne 16. prosince 1964 ve znění doplňujících a pozměňujících dohod, podepsaných v Moskvě dne 28. května 1969 a dne 20. dubna 1973.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 13. června 1975 byla v Neptunu (Rumunská socialistická republika) podepsána Dohoda o mnohostranné mezinárodní specializaci oprav letadel, leteckých motorů a agregátů. Dohoda na základě svého článku IX vstoupila v platnost dnem 4. června 1978.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 19. května 1978 byl v Ulán Bátaru podepsán Protokol o změně výše koeficientu pro přepočet částek neobchodních platů na převoditelné ruble. Protokol na základě svého článku III vstoupil v platnost dnem 1. července 1978.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 15. června 1978 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výstavbě vodního díla „Gabčíkovo", které je součástí soustavy vodních děl „Gabčíkovo-Nagymaros" na řece Dunaji. Dohoda na základě svého článku 10 vstoupila v platnost dnem podpisu.

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: 118 18 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 18 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1648/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 65,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — Tiskne: Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací pošta — Praha 07